ऋयोध्याकाएउं

एवमस्माभिरुक्तेन लक्ष्मणेन महात्मना । **अनुनीता वयं सर्वे धर्ममेवान्परयता ।। १०।।** कयं दाशरूयौ भूमौ शयाने सक् सीतया। शक्या निद्रा मया लब्धुं जीवितं वा सुखानि वा ।। ११ ।। यो न देवासुरैः शकाः सोढुं युधि समागतैः । तं पश्य गुरु संविष्टं तृणेषु सरु सीतया ।। १२।। मक्ता तपसा लब्धो विविधैश्व पराक्रमैः। हको दशर्यस्येष पुत्रः सदशलचणः ॥ १३॥ ग्रस्मिन् प्रव्राजिते राजा न चिरं वर्तियेष्यति । विधवा मेदिनी नूनं चिप्रमेषा भविष्यति ॥ १४॥ विनयः सुमकानाद क्रमेण विरताः स्त्रियः । निर्घीषनिनदं मन्ये नूनं राजनिवेशने ॥ १५॥ कौशल्या चैव राजा च तथेव जननी मम । नाशंसे यदि ते सर्वे जीवेयुः शर्वरीमिमां ॥ १६॥ जीवेद्पि कि मे माता शत्रुघ्रस्यान्ववेत्तया। रृत्दूःखात् तु कौशल्या वीर्मूर्न भविष्यति ॥ १७॥ सिडार्थः पितरं वृद्धं तस्मिन् काले विशेषतः । व्रेतकार्येषु सर्वेषु सत्करिष्यति राघवः ॥ १०॥ रम्यचत्रसंस्थानां सुविभक्तमकापथां । रुर्म्यप्रासादसंबाधां तूर्यनादविनादितां ॥ ११॥